

Till

Högsta förvaltningsdomstolen

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 2

Mål nr 6724-19

INKOM: 2020-07-17
MÅLNR: 6724-19
AKTBIL: 20

Kriminalvården ./ Kim Eriksson Sirawan

om **straffidsberäkning**

I egenskap av ombud för Kim Eriksson Sirawan får jag härmed yttra mig över aktbilaga 16 och anföra följande.

Angående aktbilaga 16

Kriminalvården har inte beaktat prop. 2017/18:250 s. 46 där det framgår att:

"Det svenska straffsystemet kan i stor utsträckning sägas vila på principer om humanitet, proportionalitet, förutsebarhet och likabehandling. Reglerna om inledande av verkställighet och beräkning av strafftid utgör en integrerad del av straffsystemet och ska vila på dessa principer. Det innebär att regelverket i grunden bör präglas av humanitet och respekt för individen. Dömda personer ska på samma sätt som andra medborgare respekteras för sin person och sitt människovärde och behandlas därefter. Regelverket får inte utformas så att det framstår som orättvist eller godtyckligt. Vidare måste vid utformningen av regelverket, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, behovet av en åtgärd alltid vägas mot den skada eller men som åtgärden kan medföra för den som berörs av den och åtgärden får inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till målet med den. Kan målet med åtgärden tillgodoses med en mindre ingripande åtgärd ska i stället den väljas. Därutöver bör regelverket mot bakgrund av likabehandlingsprincipen och kravet på förutsebarhet utformas så att lika fall om möjligt behandlas på samma sätt vid tillämpningen av det och att reglerna är tydliga och därmed tillämpas på ett enhetligt och förutsebart sätt. Frågor om inledande av verkställighet och hur tiden för sådan verkställighet ska beräknas rör ytterst

frihetsberövandet av enskilda. Det ligger i sakens natur att regleringen därför har stor betydelse för enskildas rättssäkerhet.”

Lagstiftaren är tydlig med vilka maximitider som gäller för fängelsestraff på viss tid. Om inte Kriminalvården vid beräkning av strafftidsbeslut beaktar brottsbalkens bestämmelser om fängelse, kan situationer uppstå där lika fall behandlas olika, vilket skulle strida mot principen om likabehandling enligt RF 1 kap. 9 §. Det kan heller inte anses förenligt med principen om förutsebarhet att det inte finns en uttrycklig övre gräns för Kriminalvårdens beslut om sammanläggning av straff.

Kammarrätten har gjort en korrekt bedömning när rätten funnit att det inte kan anses vara förenligt med grundläggande straffrättsliga principer att sammanlägga fängelsestraff på viss tid i strafftidsbeslut utan att tillämpa en övre gräns för strafftiden. Med anledning av att StidL inte stadgar en sådan gräns bör vägledning sökas i brottsbalkens bestämmelser. Det saknas därför förutsättningar för Kriminalvården att vid sammanläggning av fängelsestraff på viss tid fatta strafftidsbeslut där den sammanlagda strafftiden överstiger 18 år.

Stockholm den 17 juli 2020

Harri Keränen

Advokat